

ИЗВѢНІЕ-ТО НА МЛАДЕНЦЫ-ТѢ.

На поклоненіе на рожденный-атъ Спаситель дойдохъ и отъ востокъ колхвы, сирѣчь, Мѣдречи, които познахъ за рожденіе-то Мъ, по явленіе-то на нѣкол особена звѣзда.

Въ това време царь Іудейскій бѣше Иродъ, кой-то не происхождаше отъ царскій родъ. Кога той чѣ, че колхвы-тѣ пытахъ, дѣ е родившійся царь Іудейскій; то падна въ смѣтеніе, като съ страхъ-ваше, да не бы отнеми подырь время рожденый царь царство то мѣ. Затова той допытокашеся дѣ именно съ намира Христосъ, и кой е Той; а кога то не можа да го найде, то повелѣ въ Вифлеемъ и отъ всы-тѣ мѣ околности да избѣятъ всы-тѣ младенцы, помалки отъ двегодишенъ възрастъ, съ надежда да убѣятъ и Христа въ число-то ныхно.

Но преди това да съ свѣдне, Ангелъ явися Іосифъ на снъ, откры мѣ намѣреніе-то Иродово, и заповѣда Мъ да съ отдалечи съ Младенца-тъ Исуса и Майка Мъ въ Египетъ.

Тамъ выдохъ тѣи до Иродова-та смърть; а сетнѣ съ възвърнахъ въ Назаретъ.

Кръщеніе-то Господне.

Имѣющъ около триесать годинъ отъ рожденіе-то Си, на земля-та, Исусъ Христосъ дойде на Іорданъ камъ Іоанна, и искаше отъ него кръщеніе: не заради това, че имаше нѣжда въ него, нъ за да ни покажи примѣръ.

Іоаннъ пакъ желаше самъ си отъ Него да съ кръсти: обаче покорися на волъ-та Мъ, и го кръсти.

Кога-то Исусъ, по кръщеніе-то Си, излизаше изъ вода-та; тогава съ отвързохъ надъ Него